

ACC. N:R M. 14943: 1-5.FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: Småland Upptecknare: Edla Jonasson, Kriärud
 Härad: Lunnerbo Berättare: " " "
 Socken: Heimeryd Berättarens yrke: småbrukarehustru
 Uppteckningsår: 1960 Född år 1892 i Heimeryd

Skyddande, utvecklande och roande föremål
 för barn i kryppåldern. s. 1-5.

Lu F 114

28/10-60

Inas å Sigulista 114
 Själre har jag bynär ej som jag kan
 minnas sett någon sådant skytt
 för huvudet, Men en gång i Kärjan
 år 1900 hade jag en mindre skott
 som sågade att falla ut från "Bis-
 stinet" varandra men det var ej
 någons beunda utan en annan på-
 dan eller som det kallades "Birelov"
 utalad Bistag eller utlagga, därvid
 skadades han i huvudet, man sprökte
 åtminstone huvudsvälen, by jag min
 huren som bladet flöt ut andra
 barn skyndade ju till, ropande på
 Has, men en stund oss sprang bort
 till Kärjans, och fick vår lilla sara
 Malmar mod hem, Då miss jag
 Malmar redde till Has men Ingrid

valfär har du inte en "länkhatta"
 på glätten, en sådan talade Karmar
 sedan om, den var i kapotickad
 av några stygnappar av spöket tyf
 så att säga sticket, fast färr var
 ej ardet sticket i dagligt tal jag
 vet ej men har ju därför att allt
 sticket gjordes just för hand fick
 det detta uttryck "länk",
 Länk skal hade ingen men han
 hade att en klyft tal jag ju på
 honom när han skall ut å leta
 man i den låter näcken honom eller
 de andra barnen vara på, ju i hem-
 met var vi två stycken så det mån-
 de oss låd benkärt slag m m
 men att leade klar om Karmar
 att spjälkra ett leu på en "unge" jaha

Detta var väl ingen konst huru
 kunna anlita Döktaren i många mils
 avstånd, Nej nu ser man inte
 något tydligt nej jagar och skyddade
 lekplatser med tillsyn ständigt så är
 nu ja vist stängdes loamen inne
 och allt vad som kunde sakla dem
 undan gämdes, ja ha gungar ladas ect.
 användes både inne och ute, man
 leand fast dem i stalar samt
 ppatt stalen, man sade jag ratte hen-
 ne på stalen i bant runt om så
 kan han inte rälta dem, kanske mest
 när Madren tycke det deäjde fästänghu
 får det att vratta sina lekov, ja detta
 fäse kan väl, lara i man loamet kurt
 sig att säga i från, vid hem - se är äldre
 man sade "sil" säger in gräblan ifan "u".

rest ville alla att barnet kunde gå
samt äta och passa sig själv så fort
som möjligt. Särskilt fäst då det var
så många barn, en 10-12 i var kull
(man ätt var ändrat sig)

Gästal var nog ganska almet denna
var en bra sak, fäst det var barnet
i skydd, och de ställe barnen kunde
hjälpa de mindre. Fäst som var smickare
plägade att fästfädiga en del, dessa
kunde ju användas lång tid i flera
familjer, där som barn väse i från
dem ja då lämnades den till en
familj med mindre barnungar, Södana
ändrar är i sig fast man emidiga
tag jick väl den lilla en liten pall
denna var bara ty hämed byrådes
länga, man reda den han passat sig

själv långa stunder vid sin lilla
pall, äldre var väl lite olika men
mången var så fäst vid pallan att
dena fick följa med till det nya
hemmet, som han själv med maken
badde engång. Några köpa leksaker
hadde man ej, men när pojken
blev så stor, ja då gjæde far
hans en rüsselpipa av en Känn-
kvist den var fin, Senare när som
väckarklockan kom i bruk ja då
drags ringväcket upp femtio sju
gångar, o o vad detta var saade
"härk ändå om litten själ hade
haft nysar till att uppdraga den
dålig, loka jag nu här på annant
var före 1910-talet sedan läjade ulländ
serius komma i afär på tvekdagar å dyg
ligt